

A két vak Jézus után kiált: „Könyörülj rajtunk, Dávid Fia!” Nem látják őt, mégis felismerik benne a Megváltót. Hitük nem a látásból, hanem a szívükből fakad. Amikor Jézus megkérdezi: „Hiszitek, hogy meg tudom tenni?”, ők egyszerűen válaszolnak: „Igen, Uram.” És a hitük valósággá válik.

Advent idején mi is a világosságra várunk – arra, hogy Isten újra megérintse életünket. Sokszor vakon tapogatózunk a mindennapokban: nem látjuk a jövőt, nem értjük a próbákat, nem találjuk a reményt. Azonban Jézus most is megáll mellettünk, és megkérdezi: „Tényleg hiszed-e, hogy képes vagyok megváltoztatni az életedet?”

A két vak története emlékeztet: a hit nem biztos tudás, hanem bizalom. Aki Jézushoz fordul, az már látni kezd – mert a lélek előbb nyílik meg, mint a szem. Advent arra hív, hogy újra ki-
mondjuk: „Igen, Uram, hiszem.” Mert ha hiszünk Jézusban, a hitünk valósággá válik.

„Hol hit, ott szeretet, hol szeretet, ott béke, hol béke, ott áldás, hol áldás, ott Isten, hol Isten, ott szükség nincsen.”

„...ha ennek a hegynek azt mondjátok: Emelkedj fel, és vedd magad a tengerbe! – az is meglesz” (Mt 21,21).

Vastagh Laci, Nőtincs, Bibliakör

